

„ЗАЩИТА“ излиза на сеп-
тември 1895 г.

Абонаментът:

За 1 година 6 лев
За 6 месеца 3 лев
За 3 месеца 1 лев
За 1 месец 10 ст.
За 1 година 8 лев
За 1/2 година 4 лев
За 1 месец 10 лев

Абонамента се предплаща.

ЗАЩИТА

ПОЛИТИКО-ОБЩЕСТВЕНЪ И ЛИТЕРАТУРЕНЪ ВЪСТНИКЪ.

Единъ брой 15 ст.

За обявления се предплаща:
за редъ скръбъ, за пръвъ пътъ,
20 ст., а за всеки послѣ-
дующъ 10 ст.
На пръвъ страница се взема двойно

Всѣмъ, до се отнася до вѣстника
писма, рѣкописи, пари и пр. се
не приематъ до редакцията и адми-
нистрацията на вѣстника,
въ гр. Шуменъ.

Неплатени писма не се приематъ

ОТЪ АДМИНИСТРАЦИЯТА НА „ЗАЩИТА“.

Явяваме на почитаемитѣ си г-да абона-
менти, че вече излезе по събирка на абона-
ментитѣ г-нъ Иванъ Касабовъ, който срѣщу
всѣка събрана сума ще издава редовна
квитанция, подпечатана съ печатътъ на вѣ-
стникътъ.

ПОКАНА.

Най-убѣдително моля всички г-да, които зна-
ятъ нѣкоя статия или дописка, писана отъ покой-
ния ми баща, **Тодоръ Икономовъ**, и помѣтена, би-
ло въ вѣстникитѣ до, било слѣдъ освобождението
ни, да ми съобщатъ азъ и годината на вѣстника, а
сѣщо и заглавието на статията.

Това ще помогне за по-скорошното издаване
на автобиографията и съчиненията на покойния.

Шуменъ. **Д-ръ Н. Т. Икономовъ**

ОТКРИВА СЕ ПОДПИСКА

ЗА

VI ГОДИШНИНА

НА

„ИСКРА“

НАУЧНО ЛИТЕРАТУРНО И ОБЩЕСТВЕННО СПИСАНИЕ

ПРОГРАММА:

1) Романи, повѣсти и разкази (оригинални и
преводни) 2) Популярни статии по всичкитѣ клон-
ове на науката; 3) Народни пѣсни, предания, погов-
орки и пр.; 4) научни новини; 5) Статии по въ-
питанието; 6) Критически и библиографически
отдѣлъ; 7) Изъ нашия общественъ животъ и 8) изъ
чуждия общественъ животъ.

Отъ първата книжка на „Искра“ ще се почне
обнародването на твърдъ важнитѣ мемуари на почи-
нлия народенъ дѣлецъ **Т. Икономовъ**. Въ тяхъ чита-
теля ще намери интересни сведения по борбата ни
за духовна независимостъ, а тъй сѣщо и за полити-
ческитѣ борби и преврати отъ освобождението ни до
последнитѣ дни на покойния.

Годишния абонаментъ си остава пакъ ежичия
при уолъменъ обемъ.

За България 12 лева За странство 6 лева

На ученицитѣ се прави отстъпка 2 лева.

Абонамента се приема само годишенъ и предплатенъ
съ пощенски бонове или пощ. записъ. Пощенски и гербови марки
не се приематъ.

Който събере 10 абонати въ предплата, ще получи 15% съ-
награждение.

Писма, рѣкописи и пари се не приематъ до
редакторътъ-издателъ **В. Юрановъ**, въ гр. Шуменъ.

Шуменъ, 28 Октомврий 1895 г.

Засѣданията на Народното Събрание сѣ
отворени и по полученитѣ ни телеграфически
извѣстия дѣятелността и споровѣтъ на народ-
нитѣ прѣдставители се намиратъ въ своя
разгаръ. Макаръ и малко късно, ний намира-
ме за умѣтно да разгледаме като каква грѣ-
бва да бѣде тяхната дѣятелностъ по вънка-
шната ни политика, която главно ще се из-
черпе отъ въпроса по примирението ни съ
Руссия, съ койго въпросъ се намира въ зави-
симость и въпросътъ за измѣнението на чл.
38-и отъ конституцията или покрѣстванието
на прѣстолонаслѣдника Бориса.

Нѣма съмнѣние, че въ голѣмитѣ държави
направлението на вънкашната политика се на-

мира въ зависимостъ отъ вътрѣшната, зацо-
щото материалитѣ и жизнени въпроси на
страната налагатъ извѣстни економически грѣ-
бвания и програми на вънкашнитѣ дѣйстви-
я на тѣзи държави за достиганieto на по-добро
материално състояние на съставляющитѣ дър-
жавитѣ. Материалитѣ и отъ много страни зависи-
щи държави, за да иматъ едно добро еконо-
мическо състояние, трѣбватъ да турятъ вътрѣ-
шнитѣ си работи въ зависимостъ съ тѣзи на
вънкашнитѣ, т. е. вътрѣшното благосъстоя-
ние за една малка държава се намира въ за-
висимость отъ отношенията ѝ съ вънкашнитѣ
сили, които отношения неизбѣжно ѝ се налагатъ;
така щото уреждането благосъстоянието на е-
дна малка страна, може да се каже напълно за-
виси отъ нейнитѣ велики приятели: — лоши ли
сѣ тѣ, лошо е и вътрѣшното живѣние на
малката държава, добри ли сѣ тѣ — добро е
и положението на малката държава. Като за
примѣръ на това ни твърдение, достатъчно
ни е накратко да си припомнимъ нашитѣ при-
ятелски отношения съ тройственния съюзъ, за
да испъкне съ най-голѣма сила грозотата на
нашето лоше вътрѣшно положение прѣвъ пе-
риода на последнитѣ 8 години, който ни е
умаломощилъ до степенъта почти на държа-
вно банкротство; за моралната страна на тѣ
зи наши приятелства съ тройний съюзъ и не
искаме да говоримъ; защото тѣ е по-грозна и
отъ материалната.

На настоящето Народнo Събрание прѣд-
стои тежката и острожна обязанность да из-
бере приятели на малката ни държава изме-
жду тѣзи на великитѣ държави. Било би го-
лѣма смѣлоостъ отъ наша страна да имъ дава-
ме политически уроци по тия въпроси, но ний
като избиратели считаме за умѣтно да имъ
искажемъ нашитѣ мнѣния, които сме имали
случай да изказваме нѣколко пѣти въ на-
стоящото мѣсто на вѣстника си. Поддържа-
нието на европейски миръ съ милионни ци-
кове и златни левове най-явно ни говори за
политическото състояние и настроение на е-
вропейскитѣ държави една противъ друга и
достатъчно е едно малко нарушение на госпо-
дарственитѣ имъ интереси, за да се застави
цѣлий европейски въоръженъ народъ да се
хвърли единъ върху другъ. Въ подобно едно
стъклоповение българитѣ не могатъ да сто-
ятъ нито хладнокрѣвно, нито пѣкъ интере-
ситѣ имъ не могатъ да не бѣдѣтъ засѣгна-
ти, вслѣдствие на което неизбѣжно ще ни се
наложи да воюваме съ нѣкого или противъ
нѣкого. За доброто водение на войната,
както сѣ нужни добръ подготвени вой-
ници, офицери, орѣжия и планове, още по-
необходимо нужно е да се знае, кой ще
ни помага и противъ кого ще се биемъ, за-
щото неизвѣстността на приятели силно въз-
дѣйствуватъ върху нравствената бодростъ на
биющитѣ се. Въ настояще врѣме въпросътъ
за съюзъ на България съ нѣкоя държава се
намира въ най-голѣма скритостъ и неизвѣст-
ностъ и когато едни твърдятъ, че ний сме имали
военна конвенция съ Австрия, други съ най-
голѣма самоувѣренность гледатъ на бѣдѣще-
то ни примире съ Руссия. Сега на народно-
то събрание прѣдстои да рѣши въпроса въ
окончателна форма, чрѣвъ което държавата
ни да се тури въ единъ редовенъ животъ.
Прѣди всичко, въпросътъ съ покрѣстванието на
наслѣдника Бориса трѣбва да бѣде свършенъ
въ най-скоро врѣме, защото този въпросъ се
намира въ естествена зависимостъ съ поми-
рението ни съ Руссия. Необходимо е покрѣ-

ванието на наслѣдника ни, първо — за
удовлетворение на народното честолубие и
религиозното чувство на българскиятъ народъ,
което грубо бѣ наскърбено прѣди нѣколко го-
дини за угодата на нѣколко властолюбци и
фанатици-котолици; второ — покрѣстванието
на наслѣдника ще даде косвенно слѣдствие,
че на руското религиозно и политическо че-
столубие ще се даде сравнително едно удо-
влетворение, което нѣма да има нищо друго
за слѣдствие, освѣтъ начало за разрѣшение
въпросътъ за помирението ни; третио — из-
мѣнението или въстановлението на чл. 38-и
ще исчишти едно отъ нарушенията на консти-
туцията ни и ще ѣ приближи до първона-
чалната ѝ чистина.

Покрѣстванието на прѣстолонаслѣдника
въ православieto ни се налага, значи, отъ нѣ-
колко рода съображение, за това народнитѣ
прѣдставители трѣбва да внушатъ на когото
трѣбва, че покрѣстванието на прѣстолонаслѣд-
ника е дѣло общенародно и дѣло отъ най-
голѣма важность за народа ни по послѣдствия-
та си, а не както се искавахъ, че то било
лично дѣло на баща му — князь Фердинан-
да, който ималъ пълно право да се распореж-
да съ вѣрата на сина си; ако Княза бѣше ча-
стно лице, послѣдното твърдение е вѣрно, но
тъй като Княза представлява народа, то слѣд-
ва, че желанията на народа трѣбва да му се
налагатъ и той да ги приема. Ний твърдѣмъ
много скръбимъ, че Княза не се е съгласилъ да
спомѣне за покрѣстванието на сина си въ трон-
ното слово, макаръ и да знаеше, че това е
общенародно желание; ний се научихме, че
въ отговорното слово имало пасажъ за по-
крѣстванието, въ такъвъ случай необходимо
нуждно е този пасажъ да бѣде изложенъ на-
стоятелно и повѣстително, за да може Княза
да почувствува по-добръ народното желание.
Но въ всѣкой случай Народното Събрание
трѣбва да наложи волята си и наслѣдника
непрѣмѣнно трѣбва да бѣде покрѣстенъ.

Най-голѣмото внимание на Народното Съ-
брание трѣбва да бѣде обърнато върху на-
шитѣ отношения съ Руссия и до като прѣдстави-
телитѣ не ни помирятъ съ Руссия, да не се връ-
щатъ изпомежду своитѣ избиратели. Безполезно
би било пакъ да повтаряме, отъ какво голѣмо зна-
чение за нашия народъ е щото отношенията ни
съ Руссия да бѣдѣтъ уладени, защото по
този въпросъ нѣколко пѣти сме писали. Но
като вземемъ подъ внимание тонуса на поли-
тиката въ Европа, намъ ни се налага часъ
по-скоро примиряването ни съ Руссия, зацо-
то бавението може да бѣде най-губелно. Съ-
стоянието на ерменскиятъ въпросъ грози да из-
вика едно общо европейско смущение или, най-
малко, голѣмо измѣнение въ държавата на
Османитѣ; голѣмо прѣстѣпление би направи-
ли българитѣ, ако не се воспользватъ отъ раз-
сипванието на Турция и не турятъ ръка на
това, което имъ принадлежи отъ историята —
присъединяването на Македония. Извършва-
нието на едно такова велико дѣло не би би-
ло възможно, ако да не имаме поддръжката
ка велика Руссия. Едно отъ най-голѣмитѣ пол-
зи, които ще извлѣчемъ отъ примиряването
си съ Руссия е че данѣнния тваръ ще спад-
не малко отъ гърба ни: съюзътъ ни съ Рус-
сия неизбѣжно ще намали количеството и ка-
чеството на нашето въоражение, отъ което
бюджетътъ ни ще се умали, а непосредствен-
ното слѣдствие на всичко това ще бѣде ма-
териалното подвигание на народа. Съюзътъ
ни съ Руссия ще ни обезпечи политическото

и историческото съществуване, което постоянно е било угрожавано и се угрожава от тройствения съюз или естественния неприятел на Славянството. Най-послѣ да бждемъ въ съюзъ съ най-великата държава на свѣта, е гордостъ за малката ни държава.

Ето защо ний се обръщаме къмъ народнитѣ прѣдставители и имъ посочваме вниманието за великото политическо и историческо значение на въпросъ за примирението ни съ Руссия; необходимо е да употребимъ всичкото си усилие и народна властъ за постигане на това възжелено народно желание, което крие въ себе си съществуването на нашата държава. Нека да употребимъ тѣ всичкото си влияние и давление върху когото е нужно, за да покажемъ, че великитѣ народни интереси изискватъ и велики послушания къмъ народния гласъ. Трѣбва да се побърза, до като не е късно, защото веднѣжъ испуснатъ удобниятъ моментъ за примирението ни, последующитѣ старания и прѣговори могатъ да бждатъ безуспѣшни и безцѣлни. Борбата съ Руссия, като съ неприятелъ, е ужасна и немилостива. Прочее, да бързаме!

Злото отъ кражбата на добитѣкъ, причинитѣ за умножаването му, и лѣкътъ за прѣмахването му.

Отъ нѣколко години насамъ, благодарение на кюпавия турски наказателенъ законъ, на сложната ни и нескончаема процедура, на безчестнитѣ ни селски кметове и общински писари и на распореданията отъ Министерството на Вътрѣшнитѣ Дѣла — да се продава чрѣзъ „публиченъ търгъ правото за продѣнъ добитѣкъ“ (интизапѣтъ) на закупвачи, конокрадството на едѣръ добитѣкъ е взело такива размѣри, щото справедливо може да се каже, че то е добило правото на гражданство.

Не стигатъ, види се, другитѣ злини, които съставляватъ селянинътъ-земледѣлецъ, каквито сѣ: ничтожитѣ цѣни на хранитѣ, стихийнитѣ нещастия, безбожната експлоатация на лихваринътъ и селския дюканджия и непосилнитѣ данѣци, но трѣбвало и друго едно равносилно тѣмъ зло, каквото е кражбата на добитѣкъ, за да го разсипе окончателно.

Всѣкий знае що е за селянинътъ впрѣгатия добитѣкъ, какъ си го отгледва като рожбата си или какъ си го набавя, и какво може да бжде неговото положение, когато му го откраднатъ, както обикновено се случва, прѣзъ пролѣтъта или лѣтото, когато има най-голѣмата нужда отъ него. Всички ще се съгласятъ, че то е равносилно да му се отсѣкжѣтъ и двѣтъ рѣцѣ наведнѣжъ.

Не даромъ горкиятъ селянинъ, слѣдъ като му се открадне добитѣкътъ, пѣшкомъ, съ недѣли и мѣсеци се скита отъ село на село, отъ панаиръ на панаиръ, па даже въ чужди околии и окрѣзи, да си търси и изнамери откраднатия добитѣкъ! Послѣ тая загуба, чрѣзъ губилине на време, той прави равна ней втора, и даже по нѣкогажѣ и по-голѣма, и пакъ не се добива до нищо! Хитритѣ крадци, които сѣ цѣла мрѣжа, подпомагани кое отъ селскитѣ кметове и писари, кое олеснявани отъ спекулантинътъ закупвачъ за интизапѣтъ, до гдѣ да имъ попаднатъ на диритѣ, до тогава или сѣ заклаки откраднатия добитѣкъ, или пѣкъ сѣ го прѣхвърлили отъ рѣцѣ на рѣцѣ въ съвършено отдѣлечена мѣстностъ, или пѣкъ по сѣщия начинъ прѣхвърлили задъ граница — въ Турция, Романия или Сърбия, гдѣто ги оказватъ други тайни конокрадци!

Отъ както сѣ е распространило внасянето на машинки за сѣчение месо, които извършватъ работата си бѣзъ всѣкакъвъ шумъ и бърже, отъ които по-вечето се харчатъ, споредъ добитѣтъ ни свѣдѣния отъ съмитѣ търговци, по селата, кражбата на волове и крави не се нуждай и отъ такива рискувани далечни прѣхвърляния. До гдѣто се уеѣти стопанинътъ, волътъ му или кравата му сѣ заколени и прѣработени на суджуци и пастърма. Прѣхвърлянето прѣзъ рѣцѣ въ далечни мѣстности въ послѣдне врѣме започна да ста-

ва само на конетѣ и кобилитѣ, и на по-добритѣ млади впрѣгати волове.

Не сѣ случатъ единъ или два, за да не се обърне внимание, а сѣ съ стотини, прѣзъ годината само.

Ако нѣкой се съмнява въ истинността на горното, при все че по-вечето кражби оставатъ тайна за властѣта, ний го каниме да понаидикне въ който ще паркетъ, слѣдствененъ участѣкъ или сѣдъ. Увѣрени сме, че на всѣкъдѣ ще намѣри по десетки дѣла по кражби на добитѣкъ. Не ще му сѣ нуждни и нѣкои особенни справки или уиѣтване отъ страна на надлѣжния сѣдебенъ чиновникъ. Види ли слѣдствено или сѣдебно дѣло *дебело колкото библията и сѣ укжсани отъ много търканіе корици*, нека бжде сигоренъ, че това е по кражба на добитѣкъ. Рѣдко ще се излѣже: отъ книжѣта, протоколитѣ и разнитѣ прѣписки ще се увѣри, че това дѣло е посѣтило нѣколко слѣдствени участѣци, и най на края се спрѣло у нѣкой голакъ циганинъ, взетъ отъ слѣдователътъ или сѣдѣтъ, поради сторенното му самопризнание, за истински крадецъ.

Не даромъ селянинътъ, който е изгубилъ всѣка вѣра въ сѣдилищата по тия кражби, съ свойствената нему наивността, на запитването ви: защо не се оплаква въ сѣдилищата? Ви отговори: „а бе какво ще давамъ прошение, да харчѣ пари и да се влачѣ по слѣдствие или сѣдъ съ години? На ли най на края ще ми искаратъ за истински крадецъ единъ голъ циганинъ? Осѣдѣтъ го за шестъ мѣсеци затворъ, пратѣтъ го на хранило въ затворѣтъ, а моята загуба, постигнала ме, било отъ откраднатия ми добитѣкъ, било отъ изгубенното ми врѣме или други поврѣди, отиватъ на вѣтърѣтъ“?

Така си говори селянинътъ, и твърдѣ право.

Конокрадцитѣ, истинскитѣ конокрадци, за да отбѣгнатъ всѣкаква нравствена или материална отговорностъ, ето каква хитростъ употребяватъ: Всичкитѣ си иматъ по нѣколко отговорни конокрадци по народностъ цигани. Щомъ се хванѣтъ съ нѣкой крадени живи или заклани добитѣци, ако съ помощта на селския кметъ, писаръ или закупвачѣтъ на интизапѣтъ не успѣятъ да се снабдѣтъ съ форменни свѣдѣтелства, посочватъ на лицето, ужъ отъ което ги купиле. Това посочено лице, което принадлежи пакъ къмъ сѣщата конокрадска мрѣжа, на мѣстния слѣдователъ въ нѣкой друга административна околия или окрѣжъ, въ други слѣдствени участѣци и въ разстояние на 2—3 години, слѣдъ като биватъ посочвани разни джембази-продавачи, най-насѣтне явява се, по указанието на едного отъ послѣднитѣ привлечени подъ слѣдствие, нѣкой голакъ циганинъ, който, прѣдупреденъ отъ по-рано за възнаграждението срѣщо поетата върху си отговорностъ, признава се прѣдъ слѣдователътъ за крадецъ, и слѣдствието се свършва. Често пѣти тия споразумѣвания ставатъ и въ самиятъ предварителенъ затворъ, който е цѣло училище по усѣвършенствуванието на кражбитѣ, за тѣхното прикриване, или прикриването на сѣщинскитѣ крадци чрѣзъ *подставни „отговорници“* — цигани, отъ каквито затворитѣ никога не се упразднятъ.

За да се тури еднѣжъ за винаги край на това зло, ето какъвъ радикаленъ лѣкъ прѣдлагаме ний:

а) Свѣдѣтелствата по проданъ на добитѣкъ да се печататъ, съ уязванието на извѣстенъ секретъ за разпознаването отъ прѣправенитѣ отъ разни фалшификатори, само въ Държавната Печатница, отъ гдѣто чрѣзъ надлѣжното Министерство, подпечатани съ особенъ печатъ, да се испращатъ до Окрѣжитѣ Управления, и отъ тамо, съ четъ, да се раздаватъ по градекиѣ и селски общини, подъ задлѣжение кочанитѣ, така както имъ се даватъ подпечатани, да се поврѣщатъ обратно въ сѣщитѣ окр. управления, отъ гдѣто сѣ биле на цѣло получени.

б) Лицата, които се хванѣтъ съ фалшиви свѣдѣтелства, ако не укажѣтъ чрѣзъ неусловни доказателства на лицето, отъ което не съзнателно сѣ ги взели и то вмѣсто истински, да се сѣдѣтъ и наказватъ като сѣщински фалшификатори.

в) Правото „проданъ на добитѣкъ“ (интизапѣтъ) да се не продава на закупвачи, както е било до сега, а да се събира при най-строгъ контролъ и подъ личната отговорностъ на кмета отъ самитѣ общини.

г) Всѣкий, който купува безъ свѣдѣтелство какъвто и да било добитѣкъ, да се глоби наравно съ стойността на купения добитѣкъ, като му се наложи и едно наказание отъ единъ до шестъ мѣсеци запитане или затворъ.

д) Тѣзи, които се хванѣтъ или въ кражба на добитѣкъ или съ краденъ живъ или закланъ добитѣкъ, безъ дълги и нескончаеми процедури, както е било до сега, да се осѣдѣтъ на едно наказание не по-леко отъ три годишентъ затворъ въ окови, съ лишние на извѣстни права.

Като допълнителна мѣрка къмъ горнитѣ, необходимо е да се забрани катунарството на циганитѣ, или, ако не се подчинѣтъ на тая законна мѣрка, да се изгонѣтъ изъ книжеството; защото не трѣбва да се испуща изъ прѣдъ видъ, че най-голѣмитѣ артисти за кражба на добитѣкъ и най-крѣпката стѣна, задъ която се прѣкриватъ професионалитѣ отъ видна рѣжа конокрадци, сѣ циганитѣ — катунари.

Ний сме увѣрени, че Министерството и Народното Прѣдставителство ще съзнаѣтъ то ва зло, както и источникътъ му, отъ гдѣто то произтича, и още въ тая сесия ще прѣдвидѣтъ за прѣмахването му нуждния лѣкъ.

ВЪТРЕШНИ НОВИНИ.

Тронното слово.

Г-да Прѣдставители,

Прѣзъ твърдѣ кжесото врѣме, което имаме минѣлата сесия на Народното Събрание за полезна законодателна дѣятелностъ вие извършихте толкова работи, пълни съ добри сътнини за населението на милото ни отечество, щото азъ и моето правителство съ радостно нетѣрпѣние очаквахме дохожданието ви въ Столицата на втора сесия. По тая причина отъ все сърдце ви казвамъ: добръ дошли.

Г-да Прѣдставители,

Дълбоко проникнато отъ необходимостта на систематическото вътрѣшно устройство на Държавата Ни, отъ нуждата Ни да се тури нашето законодателство на висотата, на която се намиратъ законитѣ на напреднѣлитѣ и свободолобиви народи, моето правителство е изработило и ще прѣдстави на вашето обѣждание нѣколко законопроекта отъ първоестепенна важностъ. На първо мѣсто между тѣзи проекти стоѣтъ наказателний и търговскій закони и закона на чиновницѣтъ.

Убѣденъ съмъ, Г-да Прѣдставители, че вашия патриотизмъ, както и съзнанието на това, което длѣжността ви налага и отечеството очаква отъ васъ, ще ви накаратъ да употребите всичкото си внимание и всичкитѣ си старания за тѣхното изучаване и гласуване отъ тази сесия на Народното Събрание. Съ не по-малко внимание ще имате да прѣгледате и държавний бюджетъ за приходитѣ и расходитѣ на 1896 година, който, както и минѣлата година, е напълно уравновѣсенъ.

Г-да Прѣдставители,

Съ задоволство констатирамъ, че отношенията ни съ другитѣ държави сѣ приятелски и добри, и че благодарение на това сѣ нѣкой отъ тѣхъ сме вече влѣзли въ прѣговори за сключение на окончателни търговски договори.

Г-да Прѣдставители,

Прѣзъ течението на тази година, въ изпълнение рѣшението на Народното Събрание, една депутация замина за С. Петербургъ и положи отъ страна на българския народъ златенъ вѣнецъ на гроба на о Божѣ почившия незабравимий Царъ Александръ III. Благодарението, което Негово Императорско Величество Царя указа на депутацията и добрий

приемъ, който ти намъри както между правителственитъ кръгове, тъй и между руското общество, ни служи за ручателство, че съ постоянство и търпение отношенията между Освободителката и нашето отечество ще успѣятъ да се подобрятъ и да станатъ такива, каквито трѣбва да бѣдѣтъ.

Като призовавамъ Божието благословие на васъ и на вашитъ дѣла, обявявамъ втората сесия на осмото обикновено Народно Собрание за открита.

Ст. София, 19 Октомври 1895.

ФЕРДИНАНДЪ.

Полагането на основитъ на новостроящото се здание въ градътъ ни за театръ и читалище напредъла. Исконни сѣ вече всички основи и подници и вчера се започна сипането на бетонътъ. Ако прѣмето отиде тъй добро още двѣ недѣли, прѣдполага се да бѣдѣтъ довършени основитъ.

Въ края на Ноември се прѣдполага да се даде подъ търтъ останалата частъ и, върваме, че идващата година до това врѣме шумени ще се радватъ на едно прѣкрастно читалищно здание, което ще краси центрътъ на градътъ.

Комисията по опрѣдѣлене данъка върху занаятия е прѣкратила своитъ дѣйствия, както въ градътъ, така и по околнотѣ, и въ другитъ градове въ Шуменско окръжие. До колкото можяхме да узнаемъ, разширението е станало много справедливо. Особено се остана доволни сенафитъ, които въ градътъ ни сѣ много и комисията, при разпрѣдѣлене данъка имъ, е имала прѣдъ видъ упадъка на занаятитъ.

Списъцитъ били пратени вече въ общ. управление, отъ гдѣто всеки ще може да види, съ колко е обложенъ, като прѣдварително за това се обяви на гражданитъ.

Радославиститъ въ Народното Собрание бѣе като попарени съ врѣла вода. Тѣхнитъ лавирания ту къмъ една, ту къмъ друга отъ политическитъ партии у насъ останали безрезультатни, защото никога не иска да има компромиси съ подобни безпринципни и гладни за властъ хора. На послѣдъкъ нѣколкомина отъ радославиститъ ходили при дѣда Цанкова да го убѣждаватъ да приеме компромисътъ на Радославова, но дѣдо Цанковъ имъ отговорилъ, че той хиляди пѣти по-скоро може да приеме едно съглашение съ г. г. Стоилова, Каравелова и съ всички други видни политически дѣнци у насъ, но никога не съ Радослависти и Стамбуланисти, които сѣ отъ единъ и същъ оциръ.

Говорило се изъ София, че нѣколкомина честни мъже, като г. Пешева и др., които обстоятелствата ги тикнали въ лагерътъ на Радославиститъ, като виждали че Радославонъ въ своето ламгение за властъ не прави разбѣръ нито на сръдната, чрѣвъ които иска да се докопа до властта, нито пъкъ въ хората, съ които се окръжава пакъ за същата цѣль, като всевъзможни Краевци, Досевци, Табурунови и др., бѣе на мнѣние да напуснатъ свои шефъ и да не се позорятъ.

Ний сме го казвали и другъ пѣтъ, че тая политическа фракция скоро ще се разнебитъ, защото е най-безпринципната и най-шарлатанетвующата отъ всичкитъ политически фракции, каквито могатъ подобни да съществуватъ въ свѣтътъ.

Г. Ризовъ, въ своята „Млада България“, по поводъ казаното въ нашия вѣстникъ за едно помирение между водителитъ на фракциитъ на истинската либерална партия у насъ, заедно съ г-на Стоилова, когото ний не можемъ да сѣмтаме за Богъ знае какъвъ консерваторъ, на което мнѣние е и самъ г. Ризовъ, — е нещастъ единъ купъ фрази и подигравки, които немогатъ да не размѣшатъ всекиго, който не гледа на работитъ у насъ прѣвъ тъмънъ тѣл пертивански очила, прѣвъ каквито е почналъ и той да гледа на послѣдие.

Като говори по това наше прѣдложение, той казва, че то би размѣшило и камилитъ другагдѣ, а у насъ се исхарчило сума мастило. Ний ще оставимъ на страна, какво е говорилъ сѣция г. Ризовъ въ първитъ броеве на своята „Млада България“ по сѣция въпросъ, а ще обърнемъ вниманието му на това, че голото фразировство не е мѣрило за политически тактъ и за вѣщина въ политиката. Ако и ний се впуснемъ въ сѣщото това фразировство, ще бѣдѣтъ най-справедливи ако кажемъ, че всеждѣ другагдѣ политическитъ акробати се изпровождатъ въ политическитъ балагани, и никакъ не се търпятъ да боравятъ на политическата арена. Ний ще кажемъ, на сѣщитъ основания, че е „туреканшиностъ“ отъ страна на българската интеллигенция да дава цѣна на фразировството на политически акробати, на които животъ не е нищо друго освѣтъ редъ отъ извъртвания и спекулиране съ политическитъ си убѣждения. Именно „политическата химия“ не допуца ру оообетвото да реагира въ русофилство, не допуца да проповѣдвашъ борба противъ тиранитъ, а когато настане врѣмето за борбата, тона проповѣдаване да реагира въ дезертирство и тичание подиръ нѣжкитъ половици.

Тукашнитъ радослависти — сопаджни пишатъ въ послѣдния брой на вѣстникътъ си, че мнозина граждани имъ се бѣе оплаквали, че тѣхнитъ дѣла „рискували да загубятъ настоящата учебна година“, защото бѣе лишени отъ прѣподавателъ по български езикъ и че г. Министръ билъ прѣмѣстилъ и уволнилъ най-достойнитъ (sic) учители и ги заменилъ съ хора низкопоклонни, несвършени, които по слаба подготовка заемали прѣдмѣти само въ първитъ классове.

Ний знаемъ, че нахалността у нашитъ сопаджни е безпрѣдѣлна и че тѣ сѣ въплотение на лъжата и шарлатанията. За Бога, кои сѣ тия уволнени и прѣмѣстени „най-достойни“ учители отъ педагогическото училище въ градътъ ни? Ний ще изброиме поимено тия „най-способни“ учители, които г. Министръ билъ уволнилъ и прѣмѣстилъ: прѣмѣстени сѣ двама, извѣстни на цѣль Шуменъ по способноститъ си и по моралнитъ си качества Х. Кантарджиевъ и още по-извѣстния лудетина Б. Райновъ, който за срамъ и позоръ е изрвостепененъ учителъ по литература, а самъ не е способенъ да напише два реда грамотно и литературно; уволненъ е К. Деневъ, който миналата година, по нѣмание прѣподаватели за долнитъ классове, бѣе прикомандированъ отъ основнитъ градско-общински учители. Послѣдния, като основенъ учителъ е много-добъръ, но, благодарение на Божиъ Райновъ, бѣе изложенъ на устата на тошѣтъ въ сѣщото врѣме, когато неговия вѣхновителъ лакейничаше прѣдъ г. Министра Величкова на банкетътъ, който даде тукашното учителско тѣло. Колкото за г. Цѣрова нѣма нужда да се говори и обвиняватъ други, защото той е прѣмѣстенъ въ Варна по собствено желание.

Читателитъ виждатъ, че уволнени и прѣмѣстени отъ г. Министра сѣ само първитъ трима „прѣвходни и най-достойни“ учители, които турени въ паралелъ съ новоназначенитъ, би се изгубили и по учителска способностъ, и по знание, и по нравственни качества изключая К. Денева, на когото учителската способностъ, като основенъ учителъ е неупорима, а тѣ сѣщо и неговитъ нравствени качества. Нима не е срамъ, господо съзвнати, да сравняватъ нашия недоукъ лудетина Б. Райновъ съ новоназначенитъ прѣподаватели при педагогическото училище, които, съ изключение на единъ само, сѣ свършили висши учебни заведения въ България, Прага и Москва и отъ които нѣколкомина иматъ дълго учителска практика?

Отъ нѣколко дни насамъ, а особено отъ отварянето на Народ. Собрание, нѣколкото въ града ни сопаджни сѣ се умислили, като узнали, че тая година нѣма да ги огрѣе нѣщо, като падане на настоящия кабинетъ и съставение новъ отъ най-умния и умния либералъ — Радославова. Горкитъ сопаджни, да ги ожалѣмъ, нѣма да ги огрѣе и туйтъ! И нищо, като на пукъ, не имъ помогна: ни 38 чл., ни съединяване съ г. Цанкова, ни нищо, Толкова трудъ, толкова вѣстници да пишѣтъ и пакъ да не падне правителството! Е, за Бога, това е скандалъ. Ако пъкъ е вѣрно и това, че дѣдо Цанковъ имъ показвалъ вратата, тогава хеметенъ е спукана, и най-малката надѣждица исчезна. Жалко! Колко сѣ немилостивни г. г. Цанковъ и Каравеловъ, за гдѣто не се съгласяватъ съ Радославова, та и тримата да дѣйствуватъ за свалението на ретроградното днешно правителство и сѣдѣ това отетъжнитъ (Цанковъ и Каравеловъ) президентското кресло на г. Радославова, като по-уменъ и способенъ отъ тѣхъ, та той да управи всички по либералски, както едно врѣме прѣвъ 1886 и 1887 год.

Пъкъ и младежи, които свършватъ наукитъ си и влизатъ въ общественъ животъ, не искатъ да знаѣтъ, че има Радославонъ, и че той има партия! Кои сѣ на това причинитъ, незнаемъ, но можемъ да прѣдположимъ, че една отъ главнитъ причини за гдѣто не отиватъ къмъ Радославова трѣбва да е тая, защото въ партията на Радославова влизатъ все учени и умни, а въ другитъ на г. Стоилова, Цанкова и Каравелова ги нѣма, та да се попълнятъ наравно. — Хеле пъкъ г. г. учителитъ и тѣ по нѣкой пѣтъ забравятъ, г-нъ Радославонъ и неговата партия, но нека знаѣтъ, че това нѣма да имъ се остави току така, а особено на мнозина отъ Шуменскитъ, дѣто не имъ дохожда на умъ даже, че съществувва Радославонъ.

Не, господа, не, вѣтъ трѣбва да ви дохожда на умъ за либералната партия, та около неѣ и за нейния гласъ въ Шуменъ, а така сѣщо и за вѣстника имъ „Народно Съзвнание“, въ който пѣ-живо участие взема образованния и възпитанния въ нравственнотно отношение правдивийскитъ гагаузинъ; трѣбва да знаете че той е добъръ приятелъ на Радославова и че ако дойде на властъ Радославонъ, спукантъ ки е кокуха, има да ви правятъ сопитъ бѣлѣви по гърбоветъ, както долгерекигъ вѣжа Възметъ примѣръ поне отъ г-нъ Кравкова, учителя, той баримъ по кафенетата критикува подлистничитъ на „Защита“.

Но стигатъ тия дръбнѣвости, думата ни бѣше за падането на кабинета и за умисляването на сопаджитъ. Е, ще падне ли настоящето правителство? — Поне за сега така се забѣлѣзва, че не ще падне. Жалко! Жалко, че Краевъ нѣма може да стане голѣмъ човѣкъ, нѣщо като министръ, а неговия другаръ, образования гагаузинъ — управителъ. Жалко и пакъ жалко!!!

Споредъ както извѣстихме въ миналия брой на вѣстникътъ си, на 22-ий того е станало тържественното откритие паметникътъ на великия български апостолъ Левски. На тържеството е билъ и Н. Ц. В. Князѣтъ. Присѣтствували сѣ много депутати изъ България и роднинитъ на революционерътъ. На паметникътъ сѣ бѣе положени много вѣнци, имало молебѣнъ и парадъ. Г-нъ С. Займовъ е държалъ една съобразна съ обстоятелството рѣчь, но билъ много въздържанъ. Македонското дружество въ София не взело участие въ това тържество, защото не се е допуснѣло отъ распоредителната комиссия на единъ отъ членовѣтъ на дружеството да каже отъ страна на послѣдното рѣчь при тържеството, Ний не можемъ да си обяснимъ причината, която е ваставила распоредителната комиссия да направи това, а тѣ сѣщо и постѣпката на членовѣтъ на Македонския комитетъ въ тия случаи: нима защото не ни се е позволило да държимъ рѣчь въ едно народно тържество трѣбва да не вземаме участие въ него?

Пишатъ ни изъ с. Асѣлбейли (Ново-Селска околия, Варненско окръжие):

Прѣвъ мѣсець Августъ т. г. бѣше се назначила съ приказъ комиссия по разглежданеето смѣткитъ на бившитъ ни общ. кметове, въ която комиссия влизахъ и единъ членъ отъ Варнен. Окр. Постоянна Комиссия и Ново-Селския финансовъ агентъ. Първо се прѣгледахъ общинскитъ смѣтки, по които се намѣри много извѣдени парички и др. нередовности, но и до днешния денъ не е послѣдвало нищо отъ тая ревизия. Ще поговорѣмъ тукъ само по смѣткитъ за стрѣпцето се ново училище въ селото ни: 1-во) училищното здание е дадено съ контрактъ на майстора геотюре за 3420 лева, хранило отъ селото, сръпцу тази сума е платилъ бившия общин. кметъ, Т. Райчевъ, подъ расписка бѣло 3350 лева и остава да се дължи освѣтъ 70 лева още 800, а училището не искара. Отъ 5 стаи и единъ салонъ само една стая е искарана, а другитъ сѣ недоискарани: безъ таванъ, безъ подъ, безъ прозорци, безъ врата, нито пъкъ мавила отжѣрѣ и отивнѣ. Паритъ 800 лева сѣ бѣе ужъ за лихва и сѣ занисани на гърбоѣтъ на контракта съ подписи, но безъ дата и срокъ. Защо е тази лихва, не можъ да знаѣмъ, но отъ обясненията на кмета излиза, че тѣ бѣе лихва за гдѣто майсторитъ щели да чакатъ една година, корато пъкъ за искараната работа прѣдварително имъ е платено по-вече отъ 1000 лева, а $\frac{3}{4}$ отъ работата стои. Тази година за да се искара втората, отъ други долгери се внапѣла 80 лева.

2-ро, Материала: колко дѣски, какви и по каква цѣна, било записано у дѣскаря, а общин. управление, т. е. кмета Т. Райчевъ, не е държалъ смѣтка, а платено бѣло 2500 лева. Послѣ: за гвоздеи, желѣзо, тухли и керемиди — смѣтката изгорѣла въ керемидарията пенѣ, платено ололо 3000 лева.

3-то Останѣло готовъ материалъ около 15—20 томрука цѣли дѣски 40 парчета други дѣски, нѣколко оки желѣзо, $1\frac{1}{2}$ варелѣта гвоздеи и друли дребни едри дървета, но ги нѣма на лице. Кмета си прави дюкянъ прѣвъ другото лѣто).

4-то. 119 мѣста училищни нивы сѣ продадени безъ списѣтъ и разрѣшение отъ надлѣжното мѣсто; веѣко едно мѣсто по 10 лева, глоби по пострѣйката на училището, събрани сумми и храна по черковни и училищни занеи, — кой земаѣ, кой давалъ, отговаря кмета: селянитъ тѣй искали, че тѣй правили той не билъ самичѣкъ я!

5-то. Отпуснатото Държавно пособие отъ Постоянна Комиссия отъ Земледѣлческа Касса отъ 5% върху данѣцитъ, тѣ сѣ обѣркани съ общин. смѣтки, щото немогатъ се расправи. Всичко може да се докаже съ документи въ рѣжа и какъ се е давало малко пари на майсторитъ, а се е земамо за много расписка, и други нередовности и злоупотрѣблени.

Слѣдъ дълго затишие отъ всеѣкакви епидемически болѣсти, г. Шуменъ най-послѣ бѣе посѣтенъ отъ опасната дѣтска епидемическа болѣтъ „скарлатина“, която е извѣстила своето пристигание въ града ни на 15-й Октомври т. г., чрѣвъ разболѣването на дѣтето на единъ майоръ, което въ продължение ча 4—5 дневна борба бѣе принудено да се прѣсели въ вѣчноста въ най-младата и крѣхката си възраст, макаръ и да бѣе употребени всички усилия за спасението му. Реднага слѣдъ констативанието на първий случай отъ тази опасна болѣтъ, сѣ били взети всички мѣрки за задушване и изолирванието на болѣтъта, вслѣдствие на което до днешното врѣме, както се научаваме, е имало още само три нови случая отъ разболѣване отъ скарлатина, отъ които двата вече сѣ оздравяли, а останѣлия единъ е въ лѣгка форма. Градското Общ. управление, като съзнало опасността на тази коварна болѣтъ, още отъ самото начало на появението по свѣтитъ на санитарното му отдѣление, се е распоредило да се поставятъ червени знамена на заразенитъ домове и сѣщеврѣменно заразенитъ домове сѣ пазятъ отъ полицейски постове, на които е порѣчено да не пускатъ вънкашни лица въ домоветъ, а сѣщо и да пускатъ вътрѣшни лица да влизатъ въ заразенитъ домове. Като похваляваме тази енергическа мѣрка на градското общ. управление за изолирване и задушване на болѣтъта, ний сме увѣрени, че и всички чадолюбиви бащи ще пазятъ дѣцата си и нѣма да ги пускатъ да ходятъ по улицитъ и въ заразенитъ домове,

Ний се научихме че град. общ. управление е издало заповед, щото всякой домъ, въ който има болни, трѣбва да известява град. лѣкарь за вземане мѣрки за изолирание болѣетата; въ противенъ случай укривачитѣ щѣли да се подхвърлятъ на глоба отъ 25 л.

Научихме се, че болѣетата скарлатина била прѣнесена въ гр. Шуменъ отъ гр. Разградъ.

В. „Народни Права“ въ броя си отъ 24-й то го е намѣрилъ една, ужъ, дописка изъ Е. Джумая, а въ сжщностъ написана тѣтъ К. Досева, който е сега въ София, въ която дописка се прѣдставя работата по Кайкжларската распрания съвършено изопачена, именно тѣтъ, както ъжъ жѣлае самъ Досевъ, единички виновникъ за пострадаването на 3—4 Кайкжларци, негови мекерета.

Въ единъ отъ идящитѣ броеве на „Защита“ що изложимъ обстоятелствено какъ е работата, етъ което изложение ще се види колко е еластична съвѣстътъ на „Джумайския дописникъ“ на „Правата“.

Днесъ, въ 8 частъ вечерта еснафитѣ отъ градъ нѣтъ имать събрание въ читалището „Ар. Михайлъ“, въ което канѣтъ всички граждани да присѣдствуватъ, въ което събрание ще разискватъ по въпросъ за желѣзно-пѣтната повинность. По тоя въпросъ ний говорихме въ минѣлия брой.

НОВИНИ ОТЪ НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ

София 25 то го. Въ Заседанието на 24 то го рависканж е и еднодушно приетъ отговора на Княжеското послание. Засѣданието отворено въ 2 часа слѣдъ пладнѣ се свѣрши по-късно отъ 2 часа сутринта. Двата първи пасажи на отговора бѣха паразитиране на тронната рѣчь. Ето текста: на другитѣ пасажи: неможемъ да не искажемъ своята радость, за гдѣто отношенията ни съ другитѣ държави сѣ добри и приятелски. Надяваме се, че окончателнитѣ търговски договори, сключването на които се очаква, ще послужатъ за защищаване нашата още слаба индустрия и за икономическото повдигане страната.

Високознаменателнитѣ думи не Ваше Ц. В. относително благоволенieto на Негово Импер. Величество Царя къмъ Българската депутация и сърдечни я приемъ, който ти ерѣнци между русекото общество по случай отиванieto си Петербургъ, за да възлѣжи пѣнецъ върху гроба на Царя Александра Ц. к. кто и искажаната надѣжда относително въстановление отношенията между България и освободителката, прѣлѣзнихъ ни сѣ радость.

Надѣваме се че като се слѣдва по този пѣтъ, ще се достигне толко желателния за отечеството ни резултатъ, именно одобряването ни съ Великия братски народъ. Увѣрени въ постояннитѣ Ви грижи за благого на Българския народъ въ любовта Ви къмъ него и къмъ България ний считаме за свои священи дѣлжностъ, да поднесемъ на върѣнието Ви всенародно пламенно желание, щото възлюблени прѣстолонаслѣдникъ да прѣмине въ лоното на православието. Съ това Ваше Ц. В., който основахте народната ни династия, ще се сродитѣ неразривно съ страната.

Тол високо държавенъ актъ се диктува и отъ историческитѣ задачи и завѣтни идеали на Българската земя. Не се съмняваме, че Ваше Ц. В. въ своята мъдростъ и прозорливостъ, съ които сж се отлачавали всичкитѣ Ви дѣла, ще оцѣните справедливо побужденията, които диктуватъ искажаното всенародно желание и съ удовлетворението народния гласъ ще затвърдите още по-вече безпрѣдѣлната обичъ и прѣданность на Българския народъ къмъ прѣстола Ви и Августейшата Ви Особа, драгоценния залогъ за възвеличаванieto на България. Въ течение разискванията взели думата дванадесетъ оратори, между които Пешевъ, Габровски, Даневъ, Михайловски, Такевъ, Салива Иванчовъ, речта на Даневъ, подпрѣдѣтелъ събранието, произведе извѣстнo впечатление, защото въ сжщностъ тя бѣше една остра филипка противъ Австрия и нейната политика и въ сжщото прѣме панегирика на политиката имѣюща цѣлъ примирение съ Русия. Даневъ намира, че русеката политика въ Бѣлканитѣ е безкористна и полезна за народитѣ, които сж подъ нейното влияние, когато, напротивъ, Австрия гледа само своитѣ интереси. Доказателство: окупиранieto на Босна, стремленията ѣ къмъ Солунъ. Тя експлоатира странитѣ, поставени подъ нейното влияние и недоуца единъ либераленъ режимъ; доказателство: Сърбия, която бѣше подъ влиянието на Австрия въ врѣме Милановия режимъ.

Даневъ въ своята рѣчь сѣ своитѣ обвинения противъ Австрия спомѣнува нѣкои иностранны вѣстници и други брошурки, излѣзли напоследъкъ въ странство.

Михайловски, отъ народната партия, говори главно по въпроса прѣкрѣщавание прѣстолонаслѣдника, което не е никакъ домашенъ въпросъ, а държавенъ и по тази именно причина той не трѣбва да се експлоатира въ партизанскитѣ борби. При тоя ораатора не намира нужнo въстановленieto 38 членъ, тѣтъ като настоящитѣ му тексты не запрѣщаватъ прѣкрѣщаванieto. По-вечето отъ другитѣ оратори говорихъ по вътрѣшната политика. Слѣдъ 9 часа Стопловъ взе думата и произнесе рѣчь, съ която опровергава сѣ аргументи и факти повдигнатитѣ

обвинения, като констатира, че пасажа отъ отговора относително отношенията сѣ чуждитѣ държави биде приетъ безъ разискване. Говоритѣ по тѣзи отношения Министръ прѣдѣд. константора, че сѣ Турция тѣ сж както бѣхъ по прѣди; доказателство: доброто положение на нашия агентъ въ Цариградъ и отетъ пване Турция на България тая година една територия отъ 20 квадратни километра. Прѣговоритѣ съ Сърбия за сключване търговскитѣ договори стоѣтъ още безъ резултатъ, вѣлѣдствие вътрѣшнитѣ промѣнения въ сѣдѣщата държава. Сношенията съ Ромѣния сж прѣвѣходящи; при освѣтѣяване моета при Черна-Вода българекия агентъ се радваше на еднакви почести съ другитѣ иностранны прѣдставители; между държави, не имѣюща помѣжду си интимни отношения, не можѣтъ да ставатъ съглашения, подобни на това станѣло между Ромѣния и България, съ което се отстраняватъ пограничнитѣ сѣпки и се унищожаватъ таксата за визирание паспорти на 50000 българеки работници, отивающа ежесечно въ Ромѣния.

Стопловъ особено настоява върху тая частъ отъ своитѣ декларации и прибавя че правителството ще направи всичко възможно за достигание одобряване съ Русия. Възражающъ на Д-ръ Даневъ, Стопловъ забѣлѣжава, че прѣговоритѣ съ Австро-Унгария имать високо политическо значение по отношение съ положението, създадено на България отъ Берлинскитѣ договори.

Единъ окончателенъ търговскитѣ договоръ ще бѣде побѣда на България, която неможе да си наложи полята надъ всички Европа. Министръ Прѣд. оборва тоже енергично мнматъ експлоатация отъ страна чужденитѣ и прибавя, че не е работа на правителството да опровергава всенъвозможи публкации. По вътрѣшната политика, г-нъ Стопловъ признава, че интернира нѣколко лица всичко дванадесетъ, имената на които съобщава, както и фактитѣ и причината, по която правителството счете нужнo да упражни правото, що му дава закона по полицията, който не е приспособилъ както Стамбула, по вътрѣшно убѣждение, но съгласно духътъ на самия законъ, именно противъ празноскутающа се или опасни личности, както се доказва отъ цитираниѣ обстоятелства.

Относително свободата на изборитѣ Стопловъ заяви, че всички земени мѣрки сж имали цѣлъ да защитѣтъ свободата на изборитѣ противъ терроризирания, които се упражнявахъ по-прѣди отъ влиятелни личности и отъ навѣстни клики, вѣлѣдствие на което мирнитѣ граждани не можахъ да участвуватъ въ изборитѣ. Рѣчта нѣколко пѣти биде прѣсѣчена отъ шумни ржкопѣскания.

ПОСЛѢДНИ НОВИНИ.

Цариградъ, 24 то го. Споредъ по-нови извѣстия въ вътрѣшността, кланшетата се простиратъ сега почти по всичкитѣ вилаети: Ерзерумъ, Требизондъ, Битлисъ, Диарбекиръ, Мамуретъ Юлъ Азия. Въ источната частъ на Сиваския и въ сѣверната: Дигла на Тигръ, въ Халенъ и Адана, има страхъ, да не би да се распространи движението по къмъ западъ; слухъ че кланшетата станали и въ Ванския вилаетъ, споредъ нови достовѣрни извѣстия въ много мѣста турцитѣ прѣдизвикали или почнахъ първи безредицитѣ. Числото на арменскитѣ жрѣтви възлѣза на много холяди, и онова на турцитѣ не вѣждатъ твърдѣ ограничено. Ново шашествие на курди въ вилаетитѣ Ерзерумъ, Битлисъ, Мамуретъ Юлъ-Азия и Диаръ Бекиръ. Както се вижда, мѣстнитѣ власти изгубили всѣко влияние. Между курдскитѣ племена циркулира думата, че трѣбва да истребѣтъ всички арменци.

Цариградъ 25 то го. Великия вѣспрь Кямилъ-Паше е уволенъ, прѣемника му не е още назначенъ.

Цариградъ, 26 то го. Споредъ официални съобщения, вчера въ Сиверкъ, Диарбекирска билаетъ, патрулитѣ биле нападнати отъ арменцитѣ, които убиха нѣколко мюсюлмани и западнали пазаря. 200 души, които осаждахъ мѣстността Мажекъ, Ерзерумскитѣ вилаетъ, бидохъ равгонени отъ войската. Селата Чукуръ, Хисаръ, Исмаилъ, Марашскитѣ вилаетъ, бидохъ нападнати отъ въстанитѣ отъ Зейгунъ; убити и ранени много и нѣколко къщи изгорени. Арменцитѣ си фабрикуватъ патронитѣ. Нѣколцина шпиони арестувани.

Въ врѣме на кланъето въ Диарбекиръ Френскитѣ консулъ билъ въ опасность; той е билъ спасенъ, благодарение на посланика Камбона. Днесъ вѣчки посланици ще направѣтъ постѣлки прѣдъ Портата.

ОБЪЯВЛЕНИЯ

До Господина Прѣдѣдателя на Варненската Търговска Камера.

ЗАЯВЛЕНИЕ.

На Тютюнепроизводителитѣ отъ Шумненскитѣ окръжъ.

Господинъ Прѣдѣдателя,

Постоянното увеличение на бандеролното право, и крайното ограничаване отъ страна на Държавата продажната цѣна на фабрициранный тютюнь, до такава стѣпенъ е изопачило положението на тютюнепроизводителитѣ, гдѣто ний сме принудени почти даромъ да си продаваме произведенитѣ тютюни на фабрикантитѣ.

Когато бандеролното право бѣ единъ левъ и 70 ст. даже когато се качи на 4 лева, все таки ний на. мѣрвахме смѣтка: продавахме тютюнитѣ си отъ 2

лева и 40 стот. оката най-евтино, и то по-простия тютюнь, до левъ или левъ и половина.

По отъ както се е увеличало на 8 лева, не ще да Ви излъжамъ, ако Ви излъжамъ, че произведенитѣ цѣни на произведенитѣ ний тютюни се намали до 40 ст. оката.

Сега се научаваме, че Министерството на Земедѣлнето и Търговията било изработило законъ-проектъ, който още прѣвъ тая сесия на Народно-то Събрание щѣлъ да се внесе за приемане. Споредъ който проектъ бандеролното право, като си е ставало и за напредъ 8 лева, продажната цѣна на фабрициранный тютюнь се намалявала отъ 12 на 10 лева килограмма. Ако това е истина, ний ще трѣбва даромъ да даваме тютюнитѣ си на фабрикантитѣ. Не мислимо е другоиче да можѣтъ да продажаватъ фабрицираниятѣ на тютюнь.

За да не се дойде до това положение, ний ще Ви молимъ, Господинъ Прѣдѣдателя, като вземете прѣдъ видъ това ний заявление въ свръзка съ заявлението на фабрикантитѣ, да благоволите и направите нужната стѣпка прѣдъ надѣлжното Министерство съ ходатайство да се намали бандеролното право поне на 6 лева, та да можемъ и ний да си продаваме тютюнитѣ що годѣ на по-изгоди цѣни.

Ако това не се направи, ний тютюнепроизводителитѣ, които само въ Шумненскитѣ окръжъ броеме на 666 домъ-чадия, ще бѣдемъ прѣнудени единъжъ за винаги да напуснемъ обработката на тютюнь и другадѣ да подиримъ своята прѣхрана.

Ласкаемъ се да върваме, Господине Прѣдѣдателя, че Вий ще вземете подъ сериозно внимание това наше толкова справедливо оплакване, и ще се погрижите за прѣмѣхването на тоя толкова стѣнителенъ законъ.

Шуменъ, 18 Октомври 1895 г.

Просители:

(1—1)

(Слѣдватъ подписитѣ)

ШУМЕНСКО ГРАДСКО ОБЩНСКО УПРАВЛЕНИЕ.

ОБЪЯВЛЕНИЕ.

№ 5607

Шуменското Градско Общнско Управление обявлява за знание на интересующитѣ се, че на 9-й идущий мѣсець Поември н. г. въ помѣщенieto му ще се произведе публиченъ търгъ съ переторѣжка на слѣдующий день за отдаването на закупачъ общнскитѣ доходи: октроа, бачи, кръвнина (канъ парасѣ), интѣвалъ, мѣренieto и тегленieto (пшеникъ и кантарие) и събрание такситѣ отъ камѣнитѣ и пѣсѣка, вадени отъ карьеритѣ находящи се въ района на Шуменската община, за една година прѣме, начинающа отъ 1 Январий 1896 година.

Търгътъ за първитѣ три доходи ще се произведе по 10 часа прѣди обѣдъ, а за останалитѣ — по 3 часа слѣдъ обѣдъ.

Поемнитѣ условия и други книжа ще бѣждѣтъ на разположение на интересующитѣ се всѣки прѣсѣдѣтеленъ день въ канцелярията на общнското управление.

гр. Шуменъ, 20 Октомври 1895 год.

И. Д. Кметъ: *Нечко Н. Поповъ.*

(3—2)

Секретаръ: *А. Цѣптевъ.*

ПОМОЩ. СЪД. ПРИСТАВЪ ПРИ ШУМЕНСКИ ОКР. СЪДЪ

ОБЪЯВЛЕНИЕ

№ 3054

Подписанный, Атанасъ Поевъ, Помощ. Съд. Приставъ при Шуменскитѣ Окр. Съдъ на шестий участъкъ, на основание изпълнителный листъ подъ № 2692, издаденъ отъ Разградскитѣ Окр. Съдъ, съ който е осѣденъ Османъ Хюсенновъ, отъ с. Буяк-лу, да заплати на Разградското Окрѣжно Управление, 215 лева, 92 стотинки и разноснитѣ по изпълненieto; съгласно чл. 1004 и 1027 отъ гр. сѣдопроизводство, обявлявамъ, че слѣдъ дѣтъ недѣли отъ послѣднето трикратно обнародване, настоящото ми въ мѣстния вѣстникъ, ще се почне и продължи 31 день публичната продажба, на слѣдующитѣ недвижими имуществъ, принадлежащи на горѣпомѣнатия дѣлжникъ, а именно: една нива отъ 4 дюлома въ землището на с. Буяк-лу, въ мѣстността „Кюклякъ“, ограничена съ нивитѣ на Ембне Х. Яхювъ, Ахмедъ Чаушъ и Ахмедъ Гюлджикъ, оцѣнена за 120 лева; нива отъ 4 дюлома въ сжщото землище, въ мѣстността „Караачъ“, ограничена съ нивитѣ на: Токалѣкъ Махмедъ и Кобахъ Али, оцѣнена за 100 лева; нива отъ два дюлома, въ сжщото землище, въ мѣстността „Дере“, ограничена съ нивитѣ на Исмаилъ Х. Арифовъ, Сали Керимовъ и рѣка, оцѣнена за 50 лева.

Горѣпомѣнатитѣ имоти сѣ собствено притежание на горѣпомѣнатитѣ дѣлжникъ по наследство, не сж заложени никому и ще се продаватъ за удовлетворение искътъ на Разградското Окрѣжно управление, съгласно изпълнителный листъ.

Наддаванетоъ ще почне отъ оцѣнката. Желаящитѣ господа да купѣятъ помѣнатитѣ имоти, можѣтъ да се являватъ всѣкий день въ канцелярията ми, въ гр. Шуменъ, освѣнъ неписателственитѣ дни и часове, гдѣто ще имъ бѣждѣтъ достѣпни всичкитѣ книжа, относящи се по продажбата, и да наддаватъ.

Гр. Шуменъ,

Октомври 1895 год.

Пом. Съд. Приставъ: *НОЕВЪ.*

(3—2)